

dette Forslag gaar ud. Det er, som sagt, hele Udvalget, der stiller dette Forslag.

Der er af et æret Medlem af Udvalget (Trier) stillet 5 forfællelige Forslag, der imidlertid alle, saa vidt jeg kan se, maa betegnes som Redaktionsforslag. Disse Forslag have ikke været Genstand for Overvejelse i Udvalget, og jeg kan altsaa ikke udtale mig, hverken for eller imod dem paa Udvalgets Vegne. Foreløbig staa disse Forslag paa den ærede Forslagsstiller's egen Regning og Risiko. Jeg skal imidlertid for mit eget Vedkommende tillade mig at udtale nogle Ord om disse Endringsforslag. Efter min Mening maa det i høj Grad paastaaes, at der vises Opmaerksomhed, ikke blot for det reelle Indhold af Lovforslagene, men ogsaa for Lovforslagene's korrekteste mulige Affattelse, og det ærede Medlem, som har stillet disse Forslag, har jo ved forfællelige andre Lejligheder vist en Interesse i den Henseende, der fortjener Paastaaelse, ja, jeg kan sige, at flere af de Redaktionsændringer, der bleve vedtagne ved det foreliggende Lovforslags 2den Behandling, i Virkeligheden stuydes det ærede Medlems Initiativ. Imidlertid forekommer det mig, at man ikke uden videre kan gaa ud fra, at alle Endringsforslag, der betegnes som Redaktionsforslag, med det samme skulde være anbefalelsesværdige. Jeg tror overhovedet, at man dog skal være noget varsom for ikke at gaa for vidt i sin Sper for at foretage rene Sprogrettelser eller Sprogændringer: man kommer saa let, naar maa vil gøre det, ind paa, hvad jeg vil kalde en rent personlig Skønvej; den Maade, som man selv plejer eller hnder at udtrykke sig paa, fristes man til at anse for den ene rigtige. Men jeg behøver ikke at gøre de ærede Medlemmer, der jo alle have høyle mere eller mindre med Affattelse af forfællelige Ting, ogsaa Lovforslag, opmaerksomme paa, at der kan jo være og er ofte noget rent ejendommeligt ved hver enkelt Person's Udtryksmaade. Jeg vil altsaa, hvad disse Endringsforslag angaar, anbefale, at man ikke saadan uden videre tager dem alle fem uden nærmere Undersøgelse, men at man virkelig undersøger, om der nu ved denne Lovforslagets 3dje og sidste Behandling her i Tinget vinde noget virkelig ved at vedtage de Endringsforslag, som her ere opstillede. Jeg tror ganske sikkert, at der ikke vil se nogen Stæde, hvad enten disse Forslag vedtages, eller de ikke vedtages: det reelle Indhold af Lovforslaget bliver i begge Tilfælde akkurat det selv samme. Naar man ser nærmere paa disse Forslag, vil jeg for mit Vedkommende sige, at efter mit Skøn ere Forslag under Nr. 5 og For-

slag under Nr. 7 nærmest at anse som virkelige Forbedringer. Forslag under Nr. 5 deler et meget langt Punktum i to Punkummer, hvilket al Tid forekommer mig at være at anbefale, naar det kan gøres uden at skade Meningen, og Endringsforslag under Nr. 7 vil jeg ogsaa for saa vidt anbefale, fordi det gaar ud paa i denne Paragraf at omhytte Ordet „erholde“ med „saa“, saaledes som man har gjort det i flere andre Paragraffer. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Undersøgelse af, om Ordet „erholde“ i og for sig er saa slemt, om der vil vindes saa saare meget ved at sætte Ordet „saa“ i Stedet for „erholde“, men jeg indrømmer, at naar man har indlat det de andre Stæder i Loven, vilde det for saa vidt være ganske rigtigt at optage denne Ordforandring paa dette Sted. Derimod tilstaaer jeg, at jeg finder det mere end ligegyldigt, om man i § 14 bruger Udtrykket „ansætter“ eller Udtrykket „fastsætter“. Der er Tale om en Frist, der skal bestemmes, og om man der siger, at Kommissionen „ansætter“ Fristen eller siger, at Kommissionen „fastsætter“ Fristen, forekommer mig ganske ligegyldigt. Hvad Forslaget til § 6 angaar, gaar det ud paa en hel Mængde Stæder i Udvalget at forandre „indleveret“ til „indgivet“. Det er mig ikke ganske klart, hvad der skulde vindes ved denne Ordforandring. „Indleveret“ er efter min Mening et lige saa godt dansk Ord som „indgivet“. Jeg ved ikke, hvorfor vi nu ved 3dje Behandling skulle foretage denne Forandring, men jeg er bange for, at Ordet „indgivet“ kunde lede til Misforstaaelse, som jeg antager, ikke vilde indtræde, naar man beholder Ordet „indleveret“. Naar man siger „indleveret“, kan der næppe være Tvivl om, at det, som man tænker paa, er, om jeg saa maa sige, Modtagelsen, Afleveringen paa vedkommende Sted, altsaa af det, der er Genstand for denne Aflevering eller Indlevering. Naar man derimod siger „indgivet“, kan let det Spørgsmaal opstaa, om der skal tænkes paa det Øjeblik, da den paa gældende har givet Tingene fra sig, eller om man skal tænke paa det Øjeblik, da den er kommen til sit Bestemmelsessted. Jeg tror derfor i Virkeligheden, det er bedre at beholde Ordet „indlevere“ i Stedet for at sætte „indgive“. Altsaa jeg mener ikke blot, at der ikke er nogen Grund til at foretage Forandringen, men jeg for mit Vedkommende vil anbefale, at man ikke gør det. Jeg har kun tilbage at omtale Endringsforslaget under Nr. 2 til § 5. Det er en Redaktionsforandring med Hensyn til hvilken jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg anser det for en fuldstændig Smagsag, om man vil